

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3884/2525

นายกิจ หอมจันทร์โจทก์ บริษัทเฟิสท์ โฮเต็ล จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 583, พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 2

ย่อ / หลักกฎหมาย

เดิมจำเลยได้มีประกาศเรื่องพนักงานหลักในเวลาปฏิบัติหน้าที่ว่าต้องพิจารณาโทษใช้เป็นระเบียบปฏิบัติอยู่แล้ว ต่อมาจำเลยออกระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานห้ามพนักงานหลักนอนในขณะปฏิบัติหน้าที่โดยกำหนดโทษว่าตักเตือนก่อน 3 ครั้ง ครั้งที่ 4 ปลดออกจากการงานโดยไม่จ่ายค่าชดเชย ดังนี้แม้พนักงานจำเลยจะนอนหลับระหว่างปฏิบัติหน้าที่ก่อนออกระเบียบ 2 ครั้ง และภายหลังออกระเบียบ 2 ครั้ง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดต่อเนื่องกันและจำเลยได้ตักเตือนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแล้ว จำเลยจึงชอบที่จะเลิกจ้างพนักงานผู้นั้นได้โดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยและสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยจ้างโจทก์เป็นลูกจ้างประจำ จำเลยเลิกจ้างโจทก์โดยไม่ปรากฏความผิด ไม่บอกกล่าวล่วงหน้าและไม่จ่ายค่าชดเชย เป็นการเลิกจ้างไม่เป็นธรรม ขอให้บังคับจำเลยรับโจทก์กลับเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่และอัตราค่าจ้างเท่ากับในขณะก่อนถูกเลิกจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างย้อนหลังนับแต่วันถูกเลิกจ้าง หากจำเลยไม่สามารถรับโจทก์กลับเข้าทำงานได้ให้จำเลยจ่ายค่าเสียหายเนื่องจากการเลิกจ้างไม่เป็นธรรม สินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้ากับค่าชดเชย จำเลยให้การว่า จำเลยเลิกจ้างโจทก์เพราะเหตุที่โจทก์ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับการทำงาน คือนอนหลับระหว่างเวลาปฏิบัติงานรวม ๔ ครั้งจำเลยได้เตือนโจทก์ด้วยวาจาสำหรับการกระทำผิดครั้งแรก ตักเตือนเป็นหนังสือสำหรับการกระทำผิดครั้งที่ ๒ ที่ ๓ เมื่อกระทำผิดครั้งที่ ๔ จำเลยเลิกจ้างโจทก์ ขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานได้กำหนดไว้ในข้อบังคับเรื่องวินัยว่า ห้ามหลักนอนในขณะปฏิบัติหน้าที่ และเรื่องการลงโทษ ให้พิจารณาโทษดังนี้ การกระทำผิดครั้งที่ ๑ ตักเตือนด้วยวาจา ครั้งที่ ๒ ตักเตือนด้วยลายลักษณ์อักษร ครั้งที่ ๓ ตักเตือนด้วยลายลักษณ์อักษรเป็นครั้งสุดท้าย ครั้งที่ ๔ ปลดออกจากการงานโดยไม่จ่ายเงินชดเชยใด ๆ ก่อนจำเลยจะออกระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานนี้จำเลยได้มีประกาศเรื่องพนักงานหลักในเวลาปฏิบัติหน้าที่ให้ต้องพิจารณาโทษใช้เป็นระเบียบปฏิบัติอยู่แล้ว ดังนั้น ถึงแม้จำเลยจะไม่ออกระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานจำเลยก็มีสิทธิที่จะพิจารณาโทษผู้กระทำความผิดได้โดยอาศัยประกาศดังกล่าว คดีนี้ ปรากฏว่าโจทก์นอนหลับระหว่างปฏิบัติหน้าที่ก่อนออกระเบียบข้อบังคับ ๒ ครั้ง ภายหลังออกระเบียบข้อบังคับแล้วอีก ๒ ครั้ง รวม ๔ ครั้ง เป็นการกระทำความผิดต่อเนื่องกัน โดยครั้งแรกได้รับการตักเตือนด้วยวาจา ครั้งที่ ๒ ที่ ๓ ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแต่แล้วโจทก์ยังคงฝ่าฝืนกระทำความผิดซ้ำอีกเป็นครั้งที่ ๔ ดังนี้ การกระทำของโจทก์ย่อมถือได้ว่าผิดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานโดยได้มีการตักเตือนทั้งด้วยวาจาและหนังสือตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนั้นจำเลยจึงชอบที่จะเลิกจ้างโจทก์ได้โดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยและสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า ไม่ใช่เป็นการเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรม พิพากษายืน

ขจร หะวานนท์ · จุฑา จันทรวงศ์ · วรา ไวยหงษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3884/2525>